

Gündüzü Kovalamaz Oldu Gece

— Nilüfer Sarp · 22 Şubat 2013

GÜNDÜZÜ KOVALAMAZ OLDU GECE

-güneş batıdan doğdu indi yıldızlar yere
ay döndü karanlık yüzünü gündüzü kovalamaz oldu gece-

say ki
dağlar mağrur başlarını eğerken karlı
kartallar anladılar
ki bir daha yüksekte uçamayacaklar
artık serçelere yoldaş oldular
dengesi bozuldu doğanın ayakları boşluğa takıldı kuşların

kuytularında sevişen ayılar mağaraların
çok utandılar insana nispetle
ortada bulunca kendilerini
kaçacak yer aradılar

yandı kül oldu yağmur ormanları
buharlaştı amazon
ateş püskürdü buz dağları
penguenler paytak paytak koştu
sağa sola
denizler kabardı yerin dibine çakıldı dağlar
bir damla su kalmadı yeryüzünde
balıklar şaşkın bakakaldılar
büyük balığın küçüğünden farkı yoktu
eşitlendi her şey sona erdi üstünlük

kayboldu mavilikler gökyüzünden, denizlerden
bitkilerin yeşili soldu kara bir duman kapladı etrafı

yerle bir oldu gökdelenler
lüks semtlerle varoşlar birbirine girdi
koşuşurken misket oynayan çocuklar şaşkın
sağa sola çılgınlık eşliğinde

aramaya koyuldu kaybolan evlerini

birden korkunç bir ses duyuldu
kulakları sağır eden yürekleri ağza getiren
bütün canlılar yere yığıldı
varlık için bu bir ölüm
ya da
ilk geldiği hale geri dönüşün başlangıcıydı

"zamanın demir atma vakti gelmişti"

nilüfer sarp.....ekimikibinoniki